

Hết Thêm Một Ngày Chúa Nhật

Ồ, mau quá! Hết một ngày Chúa Nhật!
Mai, Thứ Hai, kệ nó, chuyện ngày mai!
Quán cà phê, hiên gió, cuộc chia tay
Chút bịn rịn...chỗ này, không-ly-biệt!

Không ai nói "ngày mai tôi chết"
Nếu có nói, thì thêm tiếng Sẻ cho...Vui!
Nếu chúng ta biết Tương Lai là Chuyện-Đã-Rồi
cờ đâu có bay buồn hiu như thế?

Đường ba bốn ngã, ngã nào cũng rẽ
Người làm thơ thơ thẩn đi, về...
Người viết văn chuẩn bị chuyện Đông, Tây
chuyện tâm tình...viết sao cho thắm thiết!

Ồ mau quá! Một ngày qua mau thiệt
Bốn lăm năm Non Nước đã xa mờ
Tội tình nào còn sót lại trong thơ?
"Ở không đặng, thương nhớ nhau mãi mãi!".

Tôi nói vậy với một người con gái
"Núm đồng tiền hóa ngọc của anh đâu?".
Người con gái ngoan ngoãn cúi đầu
Sông nước chảy. Bóng cây cầu soi bóng.

Núm đồng tiền tưởng cái duyên bất động
Cả chiếc răng khểnh nữa...không còn!
Nhưng miệng cười, em vẫn rất đoan trang
Hoa vẫn nở bạt ngàn cố quận...

*

Nhớ cố quận...mà ai về cho nhắn
lời hỏi thăm Đức Trọng, Filnôm,
đồn điền Fyan, Lạc Lâm, Thạnh Mỹ,
và Càbeu...và Eo Gió...Trời ơi!

*Hết một tuần, tôi thấy mình xa xôi
cả với chính tôi biết bao thời quá khứ!
Chỉ một ngày! Một-Ngày-Lịch-Sử*

triệu người cười, triệu người khóc...chia ly!

Trần Văn Lệ

